

Arrest

nr. 127 639 van 30 juli 2014
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding thans de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese en Ghanese nationaliteit te zijn, op 28 juli 2014 bij faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen met name de schorsing van de ten uitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 18 april 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2014 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 juli 2014 om 16:00u.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DE MULDER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 19 november 2004 dient verzoeker een asielaanvraag in. Op 7 december 2004 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen deze beslissing dient verzoeker een dringend beroep in bij de

Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die op 18 juli 2005 de beslissing neemt tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 7 december 2004 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Tegen deze beslissing dient verzoeker een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State die op 2 februari 2010 bij arrest nr. 200.371 de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring verwerpt.

Op 10 oktober 2005 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van (oud) artikel 9.3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Deze aanvraag wordt op 23 oktober 2007 onontvankelijk verklaard samen met een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 23 april 2008 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Bij beslissing van 16 december 2008 wordt de aanvraag onontvankelijk verklaard samen met de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 22 januari 2009 dient verzoeker opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet en op 24 september 2009 actualiseert verzoeker zijn aanvraag. Op 19 november 2009 wordt aan verzoeker een "onbeperkt verblijf" toegekend. Deze beslissing wordt hem ter kennis gebracht op 21 december 2009.

Op 4 februari 2010 vraagt verzoeker om een aanpassing van zijn identiteit op basis van een Soedanees document. De aanpassing wordt geweigerd omdat verzoeker geen geldig internationaal paspoort kan voorleggen.

Op 13 januari 2012 laat verzoeker weten dat hij de Ghanese nationaliteit heeft, geboren op 24 december 1981 te Old Town Akim Oda. Hij legt een kopie van een Ghaanees paspoort voor afgeleverd te Brussel op 30 maart 2012. Ook een nationaliteitsattest en een geboorteakte wordt voorgelegd.

Op 18 april 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot intrekking van de verblijfsmachtiging met toepassing van artikel 13, §2 bis van de vreemdelingenwet en het algemeen rechtsbeginsel 'fraus omnia corrumpit'. Op 18 april 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris tevens de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13sexies). Tegen beide beslissingen dient verzoeker op 1 juni 2013 een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gekend onder rolnummer 128 446. Deze procedure is nog hangende.

Op 14 juni 2013 dient verzoeker een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in tegen de beslissing van 18 april 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlage 13sexies). Deze zaak is op de Raad gekend onder het rolnummer 129 430. Verzoeker vraagt thans bij voorlopige maatregel de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bevel bij hoogdringendheid te behandelen. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van de beslissing van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie A. M., Adviseur⁽¹⁾⁽²⁾

*wordt aan de genaamde A. M., Mohamed
geboren te Old Town Akim Oda op 24.12.1981*

*onderdaan van Ghana gekend onder zijn alias: A. M., M. geboren te Akim Oda op 24.12.1981
onderdaan van Soedan,*

het bevel gegeven om ten laatste op (termijn 15 dagen, datum vermelden) het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië⁽³⁾, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven⁽⁴⁾.

Het bevel om het grondgebied te verlaten gaat gepaard met een inreisverbod, dat krachtens artikel 3, eerste lid, 9° van de wet van 15 december 1980 wordt uitgevaardigd.

Krachtens artikel 7, al 1 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen :

REDEN VAN DE BESLISSING :

□ 2° wanneer hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

Het wettig verblijf van de betrokkene is verstreken. Betrokken vreemdeling verkreeg zijn verblijfsrecht op basis van valse verklaringen tegenover de Belgische migratie- en asielinstanties. Zijn onbeperkt verblijfsrecht werd ingetrokken bij beslissing van 04.03.2013 wegens fraude.

□ *In uitvoering van artikel 74/11, §1, derde lid, van de wet van 15 december van 1980 de beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van VIJF JAAR indien de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden;*

REDEN VAN DE BESLISSING :

*Uit het administratief dossier blijkt dat de betrokkene in werkelijkheid de Ghanese nationaliteit heeft en niet de Soedanese zoals hij steeds voorgehouden heeft bij alle administratieve procedures die hij tijdens zijn verblijf in België heeft ingeleid. Deze valse verklaringen waren beslissend voor het toekennen van een onbeperkt verblijfsrecht in het Rijk zoals uitgelegd in de beslissing tot intrekking van het verblijfsrecht op basis van het rechtsprincipe *fraus omnia corrumpit* en art 13 §2bis van de wet van 15.12.1980 genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 04.03.2013.*

Indien hij (zij) dit bevel niet opvolgt, loopt hij (zij) gevaar, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten voor de tijd die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel, overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet.”

Op 23 juli 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Tegen deze beslissing dient verzoeker op 28 juli 2014 een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad, gekend onder rolnummer 156 743.

2. Onderzoek van de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen

2.2 Ontvankelijkheid

2.2.1 Verwerende partij betwist het uiterst dringend noodzakelijk karakter van de huidige vordering op grond van artikel 44, 4° van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Er wordt niet voldaan aan bovenvermelde voorwaarde.

2.2.2 Artikel 44 van het Koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt als volgt:

“Zolang de vordering tot schorsing aanhangig is, kan bij een afzonderlijk verzoekschrift een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen worden ingediend.

De vordering wordt ondertekend door de partij of door een advocaat die voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980. De vordering wordt gedagtekend en bevat :

1° de naam, nationaliteit, de gekozen woonplaats van de verzoekende partij en het kenmerk van haar dossier bij de verwerende partij zoals vermeld op de bestreden beslissing;

2° de vermelding van de beslissing waarvan de schorsing wordt gevorderd;

3° de beschrijving van de gevorderde voorlopige maatregelen;

4° een uiteenzetting van de feiten die aantonen dat de voorlopige maatregelen noodzakelijk zijn om de belangen van de partij die ze vordert, veilig te stellen;

5° in voorkomend geval, een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

(...)”

Uit de uiteenzetting van de feiten blijkt dat verzoeker bij voorlopige maatregelen om de dringende behandeling van de schorsing van het bevel verzoekt om de verwijdering van het grondgebied te vermijden. Hij vreest voor het verlies van zijn huurwoning, verlies van zijn werk en ter terechtzitting voegt de raadvrouw van verzoeker toe dat hij tevens vreest voor het verlies van zijn gezinsgeluk, nu hij een duurzame relatie heeft met een EU-burger. Deze uiteenzetting volstaat om aan te tonen dat hij zijn belangen wil veilig stellen bij voorlopige maatregelen.

2.2.3 Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel die door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden en de wijze waarop deze rechtsregel wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972 en RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

In casu geeft verzoeker in het inleidende verzoekschrift niet op voldoende duidelijke wijze te kennen welke rechtsregel of welk rechtsbeginsel door het inreisverbod is geschonden en in welk opzicht die regel of dat beginsel is geschonden. Het verzoekschrift bevat geen middelen in de zin van het voornoemde artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet. Ter terechtzitting geeft de raadvrouw van verzoeker aan dat zij een tweede middel wenst toe te voegen aan het verzoekschrift met betrekking tot het inreisverbod. Zij voert de schending aan van artikel 74/11 en 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het evenredigheidsbeginsel, van de hoorplicht, van de rechten van verdediging, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht omdat het inreisverbod geen motivering bevat omtrent de termijn van vijf jaar.

Waar het de bedoeling van de raadvrouw is om, aan de hand van haar uiteenzetting ter terechtzitting het middel uit te breiden dient opgemerkt te worden dat het 'nieuw middel' niet op een ontvankelijke wijze voor het eerst ter terechtzitting kan worden aangevoerd aangezien het geen middel van openbare orde betreft noch een middel is dat verzoeker niet in het inleidend verzoekschrift kon aanvoeren. De uitbreiding van het middel ter terechtzitting is niet ontvankelijk.

De vordering tot schorsing gericht tegen het inreisverbod is onontvankelijk.

Het verdere onderzoek van de vordering heeft dan ook uitsluitend betrekking op het bevel om het grondgebied te verlaten.

3. Onderzoek van de vordering met betrekking tot het bevel om het grondgebied te verlaten.

3.1. Inzake de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het bevel om het grondgebied te verlaten dient te worden vastgesteld dat verzoeker betoogt dat hij reeds op 23 juli 2014 werd overgebracht naar een gesloten centrum met het oog op zijn repatriëring. Verweerder bevestigt dit. Aangezien derhalve vaststaat dat verzoeker is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet en, gelet op de bepalingen van artikel 39/82, § 4, tweede lid *juncto* 39/85 van de Vreemdelingenwet, kan het imminent karakter van de tenuitvoerlegging van de bestreden verwijderingsmaatregel worden aangenomen en is het hoogdringend karakter van de vordering in zoverre deze betrekking heeft op het bevel om het grondgebied te verlaten, conform artikel 43, § 1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, voldoende aangetoond.

3.2. Verder moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

3.3 In het enige middel voert verzoeker de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijk motivering van de bestuurshandelingen en van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Verzoeker betoogt dat uit de motivering van de bestreden beslissing niet kan worden afgeleid waarom de verkeerde informatie omtrent zijn nationaliteit beslissend was voor het toekennen van zijn verblijfsmachtiging. Verzoeker had immers nog andere redenen om een machtiging toe te staan: zijn lang verblijf en zijn duurzame verankering. Verwerende partij dient uitdrukkelijk te duiden waarom de Soedanese nationaliteit van verzoeker cruciaal was bij het toekennen van zijn verblijfsmachtiging.

3.4 De Raad merkt op dat de formele motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit artikel 62 van de Vreemdelingenwet en uit artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud ervan verzoeker het genoemde inzicht verschaft en hem aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Uit het door verzoeker neergelegde verzoekschrift blijkt trouwens dat hij zowel de feitelijke als de juridische

overwegingen die aan de basis liggen van de bestreden beslissing kent, zodat het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht wordt beoogd, is bereikt.

Waar verzoeker betoogt dat de *in casu* voorziene motivering niet afdoende is omdat nergens uit blijkt waarom de vermelding van de Soedanese nationaliteit van doorslaggevend belang was om hem de verblijfsmachtiging toe te kennen moet worden gesteld dat deze bewering feitelijke grondslag mist, nu in de motivering van het aan verzoeker betekende bevel om het grondgebied te verlaten wordt verwezen naar verzoekers administratieve voorgeschiedenis, met name de beslissing van 18 april 2013 die een einde stelde aan zijn verblijfsmachtiging met toepassing van artikel 13, §2 van de vreemdelingenwet en de toepassing van het algemeen rechtsbeginsel 'fraus omnia corrumpit'. Deze beslissing is hem betekend op 15 mei 2013. In deze beslissing wordt op uitgebreide wijze gemotiveerd waarom de volgehouden verklaring dat hij de Soedanese nationaliteit had aanleiding heeft gegeven tot een langdurige asielprocedure en bijgevolg een langdurig precair verblijf. Verzoeker heeft in zijn regularisatieaanvragen van 22 januari 2009 en 24 september 2009 zelf de elementen van langdurige asielprocedure en langdurig verblijf aangehaald en kan thans bezwaarlijk beweren dat de langdurige asielprocedure (met inbegrip van de procedure voor de Raad van State) en het langdurig verblijf geen essentiële elementen waren om hem een verblijfsmachtiging toe te kennen. Daarenboven moet worden geduud dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat deze beslissing niet naar behoren is gemotiveerd (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171). In de mate verzoeker meent dat de motivering in de beslissing van 18 april 2013 niet correct of onvoldoende is gemotiveerd dient opgemerkt te worden dat deze beslissing *in casu* niet wordt aangevochten.

De Raad kan slechts vaststellen dat een pertinente en draagkrachtige motivering werd voorzien door de verwijzing naar zijn valse verklaringen tegenover de Belgische migratie- en asielinstanties en de beslissing van 18 april 2013 waarbij zijn verblijfsmachtiging is ingetrokken op basis van het rechtsprincipe *fraus omnia corrumpit* en artikel 13, §2bis van de vreemdelingenwet.

Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

De door verzoeker aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht dient in voorliggende zaak te worden onderzocht in het raam van de toepassing van artikel 7, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling laat verweerder toe of verplicht hem in bepaalde gevallen om de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten te nemen.

In voorliggende zaak heeft verweerder verwezen naar artikel 7, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet; verzoeker verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd. Verweerder duidt verder dat het wettig verblijf van verzoeker is verstreken ingevolge de intrekking van zijn verblijfsmachtiging op 18 april 2013.

Verzoeker geeft te kennen niet akkoord te gaan met de visie van verweerder dat zijn Soedanese nationaliteit van doorslaggevend belang was voor de toekenning van zijn verblijfsmachtiging. Verzoeker weerlegt evenwel niet het motief in de beslissing van 18 april 2013 dat hij tijdens zijn asielaanvraag het bezit van een Ghanese nationaliteit heeft verzwegen. Verzoekers regularisatieaanvraag steunde in essentie op de langdurige asielprocedure, met inbegrip van de procedure voor de Raad van State. Het is niet kennelijk onredelijk van verweerder te oordelen dat de asielprocedure minder lang had geduurd en bijgevolg ook zijn precair verblijfsrecht indien hij van meet af aan had verklaard dat hij tevens de Ghanese nationaliteit bezit. Bovendien blijkt uit de beslissing van 18 april 2013 dat verzoeker in zijn verklaring thans bevestigt nooit naar Soedan te zijn gegaan terwijl hij in zijn asielrelaas verklaarde in Soedan te wonen en uit Soedan te zijn gevlucht. Het is niet kennelijk onredelijk dat verweerder uit deze verklaringen afleidt dat verzoeker fraude heeft gepleegd. De verklaringen die de verzoeker thans aanbrengt, met name zijn dubbele nationaliteit en zijn integratie rechtvaardigen de gepleegde fraude geenszins. Verweerder kon aldus op basis van artikel 13, §2bis van de vreemdelingenwet en het algemeen rechtsprincipe "*fraus omnia corrumpit*" de verblijfsmachtiging van onbepaalde duur in het Rijk intrekken.

De uiteenzetting van verzoeker laat niet toe te concluderen dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten is tot stand gekomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beschikt.

Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

Het middel is niet ernstig.

Er dient derhalve te worden vastgesteld dat geen ernstig middel, in de zin van artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, werd aangevoerd.

De vaststelling dat er niet voldaan is aan één van de in artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid bij voorlopige maatregelen af te wijzen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet, zal de beslissing over het rolrecht of de vrijstelling van het rolrecht desgevallend worden onderzocht in een later stadium van de procedure.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering bij voorlopige maatregelen tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juli tweeduizend en veertien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. MAES,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. MAES

N. MOONEN